375D0327

12. 6. 75 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 152/3

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 20ῆς Μαΐου 1975

περί βελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν ἐπιχειρήσεων σιδηροδρόμων καί ἐναρμονίσεως τῶν κανόνων πού διέπουν τίς οἰκονομικές σχέσεις μεταξύ τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν καί τῶν Κρατῶν

(75/327/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη :

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 75,

τήν ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου ἀριθ. 65/271/ΕΟΚ τῆς 13ης Μαΐου 1965 περί ἐναρμονίσεως ὁρισμένων διατάξεων πού ἐπηρεάζουν τόν ἀνταγωνισμό στόν τομέα τῶν σιδηροδρομικῶν, ὁδικῶν καί ἐσωτερικῶν πλωτῶν μεταφορῶν[1], καί ἰδίως τό ἄρθρο 8,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως[2],

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς[3],

Ἐκτιμώντας :

ὅτι ἕνας ἀπό τούς στόχους τῆς κοινῆς πολιτικῆς μεταφορῶν εἶναι ἡ κατάργηση τῶν ἀνισοτήτων ἐξαιτίας τῶν ὁποίων εἶναι δυνατό νά νοθευθεῖ σημαντικά ὁ ἀνταγωνισμός στόν τομέα τῶν μεταφορῶν·

ὅτι οἱ σιδηρόδρομοι τῆς Εὐρώπης κατέχουν γενικά ἀλλά καί εἰδικότερα σάν δημόσιες ἐπιχειρήσεις σημαντική θέση στό σύστημα τῶν μεταφορῶν·

ὅτι λειτουργοῦν κατά τρόπο πού προστατεύει σχετικά τό περιβάλλον, καί ὅτι εἶναι οἰκονομική ἡ χρήση τους ἀπό ἄποψη χώρου καί ἐνεργείας· ὅτι ἀποτελοῦν πολύ συχνά τό πιό ἀποτελεσματικό μέσο γιά τήν ἐκτέλεση πολλῶν μεταφορῶν καί ἑπομένως στίς περισσότερες χῶρες τῆς Εὐρώπης εἶναι ἀναντικατάστατοι, τόσο γιά λόγους οἰκονομικούς ὅσο καί κοινωνικοπολιτικούς·

ὅτι στό πλαίσιο αὐτό εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐναρμόνιση τῶν κανόνων πού διέπουν τίς σχέσεις, κυρίως τίς οἰκονομικές, μεταξύ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν σιδηροδρόμων καί τῶν Κρατῶν·

ὅτι τό Συμβούλιο καθόρισε τίς κατευθυντήριες γραμμές γιά τή ρύθμιση τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων μεταξύ τῶν ἐθνικῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων καί τῶν Κρατῶν μελῶν στήν ἀπόφαση του τῆς 27ης Ἰουνίου 1974 περί τῆς προτάσεως ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, ἀναφορικά μέ τό ἄρθρο 8 τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς 13ης Μαΐου 1965[4]·

ὅτι ἡ βαθμιαία βελτίωση τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων θά μποροῦσε νά βελτιώσει σημαντικά τήν κατάσταση τῆς ἀγορᾶς μεταφορῶν· ὅτι αὐτή ἡ βελτίωση θά εἶχε τό περαιτέρω ἀποτέλεσμα τῆς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν τῶν ἐπιχειρήσεων, μέ προοπτική νά ἐπιτευχθεῖ οἰκονομική ἰσορροπία· ὅτι αὐτή ἡ ἰσορροπία δύναται νά ἐπιτευχθεῖ μόνο μέ τήν αὔξηση τῆς οἰκονομικῆς τους ἀνεξαρτησίας καί τῆς ἐμπορικῆς τους ὑπευθυνότητος κατά τό μέτρο πού αὐτό συμβιβάζεται μέ τό ρόλο τους σάν δημοσίων ὑπηρεσιῶν·

---

(1) ΕΕ ἀριθ. 88 τῆς 24. 5. 1965, σ. 1500/65.
(2) ΕΕ ἀριθ. Α 70 τῆς 1. 7. 1972, σ. 16.
(3) ΕΕ ἀριθ. Α 89 τῆς 23. 8. 1972, σ. 1.
(4) ΕΕ ἀριθ. Α 111 τῆς 23. 9. 1974, σ. 1.

ὅτι πάντως οἱ οἰκονομικές ἐνισχύσεις ἀπό τό Κράτος πρέπει νά διατηρηθοῦν σέ ὕψος ἀνάλογο μέ τίς ὑπηρεσίες πού προσφέρονται ἀπό τούς σιδηροδρόμους καί μέ τή σπουδαιότητα τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν·

ὅτι ἡ ἀποκάλυψη τοῦ τρόπου χρησιμοποιήσεως αὐτῶν τῶν δημοσίων πόρων καθώς καί τῶν ὑπηρεσιῶν πού προσφέρουν οἱ ἐπιχειρήσεις τῶν σιδηροδρόμων θά ἔπρεπε νά ἐμποδίζει, ὅσο τοῦτο εἶναι δυνατό, τίς μή δικαιολογημένες ἀπό κοινωνικοοικονομικές ἐκτιμήσεις πολιτικές παρεμβάσεις στήν ἐμπορική διαχείρηση·

ὅτι γιά τό λόγο αὐτόν εἶναι ἐπιβεβλημένο νά τεθεῖ ἡ ἀρχή τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν εὐθυνῶν μεταξύ τῆς ἐπιχειρήσεως καί τοῦ Κράτους καί ὅτι πρέπει νά καθορισθοῦν οἱ ἀντίστοιχες εὐθύνες τους·

ὅτι ἐπομένως πρέπει νά γίνει πρόβλεψη, στά πλαίσια μιᾶς διαδικασίας διαβουλεύσεων, γιά τήν ἐπεξεργασία προγραμμάτων δραστηριότητας τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων· ὅτι τό Κράτος εἶναι δυνατό νά παρέχει οἰκονομική ἐνίσχυση στίς σιδηροδρομικές ἐπιχειρήσεις·

ὅτι πρέπει νά καθιερωθοῦν γιά τίς σιδηροδρομικές ἐπιχειρήσεις στόν οἰκονομικό καί λογιστικό τομέα κανόνες πού νά βασίζονται, ὅσο τοῦτο εἶναι δυνατό, στίς ἀρχές πού ἐφαρμόζονται στίς βιομηχανικές καί ἐμπορικές ἐπιχειρήσεις· ὅτι πρέπει νά προβλεφθοῦν τά ἀναγκαῖα μέτρα ὥστε νά εἶναι δυνατό νά καταστοῦν συγκρίσιμοι ἡ λογιστική καί οἱ ἐτήσιοι λογαριασμοί τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων· ὅτι πρέπει ἐπίσης νά ὁρισθοῦν ὁμοιόμορφες ἀρχές γιά τόν ὑπολογισμό τοῦ κόστους· ὅτι ἡ βελτιωμένη παρουσίαση τῶν λογιστικῶν βιβλίων θά ἐνισχύσει ἐπίσης τήν ὑπευθυνότητα καί τήν ἀνεξαρτησία τῶν ὑπηρεσιῶν διαχειρήσεως τῶν ἐν λόγω ἐπιχειρήσεων·

ὅτι ἡ διοικητική ἀνεξαρτησία τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων θά ἐσήμαινε ὅτι, στό πλαίσιο τῆς γενικῆς πολιτικῆς ἐπί τῶν τιμῶν καί λαμβανομένων ὑπόψη τῶν ἐσωτερικῶν καί κοινωτικῶν κανόνων γιά τίς τιμές καί τούς ὅρους μεταφορᾶς, οἱ ἐπιχειρήσεις καθορίζουν τίς τιμές τους μέ σκοπό νά πετύχουν τά πιό εὐνοϊκά οἰκονομικά ἀποτελέσματα καί οἰκονομική ἰσορροπία·

ὅτι ἡ βελτίωση τῆς συνεργασίας μεταξύ τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων θά συμβάλλει στήν ἐπίτευξη τῶν πιό εὐνοϊκῶν οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων· ὅτι ἐπομένως τά Κράτη μέλη, ἀπό κοινοῦ μέ τήν Ἐπιτροπή, ὀφείλουν νά προωθήσουν τή συνεργασία αὐτή·

ὅτι πρέπει νά προβλεφθοῦν μεταβατικά μέτρα μέχρις ὅτου οἱ ἐπιχειρήσεις σιδηροδρόμων δυνηθοῦν νά ἐπιτύχουν οἰκονομική ἰσορροπία· ὅτι ὁ χρόνος κατά τόν ὁποῖο ἡ ἰσορροπία αὐτή θά πρέπει νά ἐπιτευχθεῖ θά ὁρισθεῖ ἀργότερα, ἀφοῦ ληφθεῖ ὑπόψη ἡ πείρα πού ἀποκτήθηκε καί οἱ ἰδιαίτερες συνθῆκες πού ἐπηρεάζουν τό ρόλο καί τή σπουδαιότητα τῶν σιδηροδρόμων σέ κάθε Κράτος μέλος· ὅτι πρέπει νά προβλεφθοῦν συγχρόνως διατάξεις γιά τίς ἀναγκαῖες προσαρμογές τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1191/69 τοῦ Συμβουλίου τῆς 26ης Ἰουνίου 1969 περί τῶν ἐνεργειῶν τῶν Κρατῶν μελῶν πού ἀφοροῦν τίς ὑποχρεώσεις πού εἶναι συνυφασμένες μέ τήν ἔννοια τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας στόν τομέα τῶν σιδηροδρομικῶν, ὁδικῶν καί ἐσωτερικῶν πλωτῶν μεταφορῶν(1), καί τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1107/70 τοῦ Συμβουλίου τῆς 4ης Ἰουνίου 1970 περί τῶν ἐνισχύσεων πού χορηγοῦνται στόν τομέα τῶν σιδηροδρομικῶν, ὁδικῶν καί ἐσωτερικῶν πλωτῶν μεταφορῶν(2), λαμβανομένων ὑπόψη τῶν σχέσεων μεταξύ τῶν μεταφορῶν καί τῶν ἄλλων οἰκονομικῶν καί κοινωνικῶν τομέων·

ὅτι εἶναι ἐπομένως ἀπαραίτητο ἡ Ἐπιτροπή καί τό Συμβούλιο νά λαμβάνουν ὅλες τίς πληροφορίες τίς σχετικές μέ τήν οἰκονομική ἀνάπτυξη τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν σιδηροδρόμων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ :

Ἄρθρο 1

1. Τά Κράτη μέλη θεσπίζουν τίς ἀναγκαῖες διατάξεις γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ ἐφαρμογή αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως στίς ἀκόλουθες ἐπιχειρήσεις σιδηροδρόμων :

— Société Nationale des Chemins de Fer Belges (SNCB) / Nationale Mattschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS),

— De Danske Statsbaner (DSB),

— Deutsche Bundesbahn (DB),

— Société Nationale des Chemins de Fer Français (SNCF),

— Coras Iompair Eireann (CIE),

— Azienda Autonoma delle Ferrovie dello Stato (FS),

— Société Nationale des Chemins de Fer Luxembourgeois (CFL),

— Naamloze Vennootschap Nederlandse Spoorwegen (NS),

— British Railways Board (BRB),

— Northern Ireland Railways Company Ltd (NIR).

2. Ὅσον ἀφορᾶ τή Société Nationale des Chemins des Fer Luxembourgeois (CFL), τό Βέλγιο καί ἡ Γαλλία θά προβοῦν μαζί μέ τό Λουξεμβοῦργο στίς τροποποιήσεις τῶν ἱδρυτικῶν πράξεων πού εἶναι δυνατό νά παραστοῦν ἀναγκαῖες γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσας ἀποφάσεως.

(1) ΕΕ ἀριθ. N 156 τῆς 28. 6. 1969, σ. 1.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 130 τῆς 15. 6. 1970, σ. 1.

Ἄρθρο 2

1. Στό πλαίσιο τῶν καθευθυντηρίων γραμμῶν τῆς γενικῆς πολιτικῆς πού καθορίζεται ἀπό κάθε Κράτος καί τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπό τήν ἐπιχείρηση, κάθε σιδηροδρομική ἐπιχείρηση πρέπει νά διαθέτει στόν τομέα τῆς διοικήσεως, τῆς διαχειρίσεως καί τοῦ ἐσωτερικοῦ διοικητικοῦ ἐλέγχου, ἐπί θεμάτων διαχειριστικῶν, οἰκονομικῶν καί λογιστικῶν, ἐπαρκή ἀνεξαρτησία γιά τήν ἐπίτευξη οἰκονομικῆς ἰσορροπίας, λαμβανομένης ἰδιαιτέρως ὑπόψη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1192/69 τοῦ Συμβουλίου τῆς 26ης Ἰουνίου 1969 περί καθιερώσεως κοινῶν κανόνων γιά τή διευθέτηση τῶν λογαριασμῶν τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων(1), καθώς καί τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1107/70.

Ἡ ἀνεξαρτησία αὐτή προϋποθέτει σέ κάθε περίπτωση τό διαχωρισμό τοῦ ἐνεργητικοῦ, τοῦ προϋπολογισμοῦ καί τῆς ἐπιχειρήσεως ἀπό ἐκείνους τοῦ Κράτους.

2. Ἡ διαχείριση τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων πρέπει νά διεξάγεται σύμφωνα μέ οἰκονομικές ἀρχές. Αὐτό ἰσχύει ἐπίσης γιά τίς ὑποχρεώσεις δημοσίας ὑπηρεσίας, μέ σκοπό ἰδίως νά παρέχονται κατάλληλες καί ἀποτελεσματικές ὑπηρεσίες στό χαμηλότερο δυνατό κόστος σέ σχέση μέ τή ποιότητα τῶν ὑπηρεσιῶν πού ἀπαιτοῦνται.

Ἄρθρο 3

Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 ἡ σιδηροδρομική ἐπιχείρηση ὀφείλει ἰδίως νά :

— προτείνει, στά πλαίσια τῶν κατευθυντηρίων γραμμῶν τῶν γενικῆς πολιτικῆς πού καθορίζεται ἀπό τό Κράτος καί ἀφοῦ λάβει ὑπόψη τά ἐθνικά προγράμματα δραστηριότητάς της πού εἶναι δυνατό νά καλύπτουν σειρά ἐτῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν προγραμμάτων ἐπενδύσεως καί χρηματοδοτήσεως·

— ἐφαρμόζει τά δικά της προγράμματα δραστηριότητας πού ἀποφασίσθηκαν σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 4·

— καταρτίζει τόν προϋπολογισμό της καί τούς ἐτήσιους λογαριασμούς της σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 4 παράγραφος 3.

Ἄρθρο 4

1. Τό πρόγραμμα δραστηριότητας πού ὑποβάλλει ἡ ἐπιχείρηση σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 3 ἀποφασίζεται στά πλαίσια διαδικασίας ἡ ὁποία ὁρίζεται ἀπό τό Κράτος καί βασίζεται σέ διαβουλεύσεις μεταξύ Κράτους καί ἐπιχειρήσεως. Τό πρόγραμμα αὐτό καταρτίζεται μέ σκοπό τήν ἐπίτευξη οἰκονομικῆς ἰσορροπίας τῆς ἐπιχειρήσεως καί τήν πραγματοποίηση τῶν τεχνολογικῶν, ἐμπορικῶν καί οἰκονομικῶν ἀντικειμενικῶν στόχων της. Τό πρόγραμμα πρέπει ἐπιπλέον νά προβλέπει τά μέσα βάσει τῶν ὁποίων δύνανται νά πραγματοποιηθοῦν οἱ ἀντικειμενικοί αὐτοί στόχοι. Τό Κράτος παρακολουθεῖ τήν ἐκτέλεση τοῦ προγράμματος αὐτοῦ. Ἂν ἡ ἐξέλιξη τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν θέσει σέ κίνδυνο τήν ἐφαρμογή τοῦ ἐν λόγω προγράμματος, ἤ συμβεῖ κάποιο ἀπρόβλεπτο γεγονός ἤ ληφθεῖ κυβερνητική ἀπόφαση πού ἐπηρεάζει ἕνα βασικό στοιχεῖο τοῦ προγράμματος, τό Κράτος καί ἡ σιδηροδρομική ἐπιχείρηση θά ἐπανεξετάσουν, σύμφωνα μέ τήν ἴδια διαδικασία, τούς ἀντικειμενικούς στόχους καί τά μέσα τά ὁποῖα ἔχουν προβλεφθεῖ γιά τήν ἐπίτευξή τους.

2. Τό Κράτος καθορίζει, σύμφωνα μέ τούς ὅρους καί ἐντός τῶν ὁρίων πού καθορίζονται στούς κανονισμούς (ΕΟΚ) ἀριθ. 1191/69 καί (ΕΟΚ) ἀριθ. 1107/70, τίς ὑποχρεώσεις δημοσίας ὑπηρεσίας τίς ὁποῖες πρέπει νά ἐκπληρώνει ἡ σιδηροδρομική ἐπιχείρηση.

3. Μέ τήν προϋπόθεση τῆς τηρήσεως τοῦ ἄρθρου 8, τό Κράτος ἀποφασίζει τήν ὑποβολή τοῦ προϋπολογισμοῦ καί τῶν ἐτησίων λογαριασμῶν τῆς σιδηροδρομικῆς ἐπιχειρήσεως καί καθορίζει τή διαδικασία καί τούς ὅρους τῆς ἐγκρίσεώς τους.

Ἄρθρο 5

1. Ὅταν τό πρόγραμμα δραστηριότητος καταρτίζεται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού ἐκτίθεται στά ἄρθρα 3 καί 4, τό Κράτος καί ἡ σιδηροδρομική ἐπιχείρηση ἀποφασίζουν :

— τίς λεπτομέρειες σύμφωνα μέ τίς ὁποῖες θά πραγματοποιηθοῦν οἱ ἐξοφλήσεις οἱ παγιοποιήσεις καί οἱ μετατροπές προγενεστέρων δανείων,

— τίς ἀντίστοιχες ἀναλογίες σύμφωνα μέ τίς ὁποῖες δύνανται νά χρηματοδοτηθοῦν νέες ἐπενδύσεις ἀπό ἐσωτερικές πηγές, μέ δάνεια ἤ ἄμεσες κρατικές χρηματοδοτήσεις.

Τό Κράτος δύναται νά ὁρίσει τό ὕψος, τούς ὅρους καί τίς προϋποθέσεις τῶν δανείων τά ὁποῖα ἡ σιδηροδρομική ἐπιχείρηση ἐξουσιοδοτεῖται νά συνάψει.

Γιά νά καταστήσει δυνατή τήν ἐπίτευξη τῶν πράξεων πού ἀναφέρονται ἀνωτέρω, τό Κράτος δύναται νά παρέχει στή σιδηροδρομική ἐπιχείρηση :

α) ἐγγυήσεις ἐπ' ἀμοιβῇ ἤ μή γιά τά δάνεια πού ἐκδίδονται ἀπό τήν ἐπιχείρηση·

β) ἔντοκα ἤ ἄτοκα δάνεια·

γ) ἄμεσες χρηματοδοτήσεις.

2. Τό Κράτος δύναται νά χορηγήσει στή σιδηροδρομική ἐπιχείρηση κεφάλαια ἐπαρκή γιά τίς λειτουργίες, τό μέγεθος καί τίς οἰκονομικές ἀνάγκες τῆς ἐπιχειρήσεως. Αὐτά τά κεφάλαια ὅμως πρέπει νά προορίζονται νά αὐξήσουν τό ἐνεργητικό τῆς ἐπιχειρήσεως, καί δέν πρέπει νά ἀποτελοῦν ἐπιδότηση γιά κάλυψη τοῦ ἐλλείματός της.

(1) ΕΕ ἀριθ. N 156 τῆς 28. 6. 1969, σ. 8.

Ἄρθρο 6

Τό Κράτος δύναται νά καθορίσει τούς δρους σύμφωνα μέ τούς ὁποίους ἡ ἐπιχείρηση σιδηροδρόμων συνάπτει δικαιοπραξίες ἐπί κινητῶν καί ἀκινήτων οἱ ὁποῖες ἔχουν σκοπό νά ἐξασφαλίσουν τήν δσο τό δυνατόν καλύτερη χρησιμοποίηση στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ της, ἤ διαθέτει τά στοιχεῖα τῆς περιουσίας της πού δέν εἶναι πλέον ἀναγκαῖα γιά τίς λειτουργίες τῶν σιδηροδρόμων.

Ἄρθρο 7

Μέχρι τήν ὁλοκληρωτική ἐφαρμογή τῶν μέτρων τά ὁποῖα ἀναφέρονται στό ἄρθρο 8 παράγραφος 2 τό Κράτος καθορίζει, κατά τό δυνατόν περισσότερο, τίς ἀρχές πού πρέπει νά ἐφαρμοσθοῦν στίς βιομηχανικές καί ἐμπορικές ἐπιχειρήσεις καί τούς κανόνες πρός τούς ὁποίους πρέπει νά συμμορφώνεται ἡ σιδηροδρομική ἐπιχείρηση δσον ἀφορᾶ :

— τίς ἀποσβέσεις καί τίς μειώσεις τῆς ἀξίας τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ·

— τά ἀποθεματικά.

Λαμβάνοντας ὑπόψη τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13, τό Κράτος καθορίζει τούς κανόνες πού ἐφαρμόζονται στή σιδηροδρομική ἐπιχείρηση ἀναφορικά μέ :

— τήν κατανομή τῶν κερδῶν, ἄν ὑπάρχουν, καί ἐνδεχομένως κάθε ἄλλη μορφή ἀποδόσεως τοῦ κεφαλαίου,

— τήν κάλυψη τῶν ἐλλειμάτων.

Ἄρθρο 8

1. Ἡ λογιστική, ὁ προϋπολογισμός καί οἱ ἐτήσιοι λογαριασμοί τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι ξεχωριστοί ἀπό τούς ἀντίστοιχους κρατικούς.

2. Τό Συμβούλιο, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, θεσπίζει πρό τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1978 τά μέτρα πού εἶναι ἀπαραίτητα γιά νά καταστοῦν συγκρίσιμοι ἡ λογιστική καί οἱ ἐτήσιοι λογαριασμοί δλων τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων, καί ὁρίζει ὁμοιόμορφες ἀρχές γιά τόν ὑπολογισμό τοῦ κόστους.

3. Μέχρις ὅτου θεσπισθοῦν οἱ κοινοτικές διατάξεις πού προβλέπονται στή παράγραφο 2, ἡ λογιστική, ὁ προϋπολογισμός καί οἱ ἐτήσιοι λογαριασμοί τῆς σιδηροδρομικῆς ἐπιχειρήσεως πρέπει νά ἐμφανίζουν χωριστά τουλάχιστον τά ἀκόλουθα :

α) τίς δαπάνες καί τά ἔσοδα τά σχετικά μέ τήν ἐκμετάλλευση τῶν ὑπηρεσιῶν μεταφορᾶς καί μέ κάθε μιά ἀπό τίς ἄλλες δραστηριότητες τίς ὁποῖες ἡ ἐπιχείριση ἀναπτύσσει ἤ στίς ὁποῖες συμμετέχει

β) τά ἔσοδα τά σχετικά μέ τίς ἀκόλουθες μεταφορές πού ἐμφανίζονται χωριστά ἀπό τίς δραστηριότητες οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦν τό ἀντικείμενο ὑποχρεώσεων δημοσίας ὑπηρεσίας :

i) μεταφορές ἐπιβατῶν :

— μέ σιδηρόδρομο (διακρινόμενες, ἄν εἶναι δυνατό, σέ μεγάλης καί μικρῆς ἀποστάσεως, ἤ σέ ταχεῖες καί ὑπερταχεῖες ἀφενός, καί σέ ἄλλες σιδηροδρομικές ὑπηρεσίες ἀφετέρου),

— ὁδικές,

— μέ ἄλλους τρόπους μεταφορᾶς·

ii) μεταφορές ἐμπορευμάτων :

— μέ πλήρη τραίνα καί βαγόνια,

— δέματα καί πακέτα,

— ὁδικές.

4. Ἡ σιδηροδρομική ἐπιχείρηση πρέπει νά παρέχει στό Κράτος τά ἀναγκαῖα στοιχεῖα τά ὁποῖα ἐπιτρέπουν λεπτομερή ἐκτίμηση τῶν οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων κάθε μιᾶς ἀπό τίς κατηγορίες τῶν δραστηριοτήτων πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 3 ὑπό β).

5. Ὁ πίνακας πού προβλέπεται στό ἄρθρο 10 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1192/69 πρέπει νά περιλαμβάνεται σέ παράρτημα τῶν ἐτησίων λογαριασμῶν καί νά περιλαμβάνει ἐπιπλέον δλα τά ἄλλα ποσά πού χορηγήθηκαν στή σιδηροδρομική ἐπιχείρηση κατά τή διάρκεια τοῦ ἔτους ὑπό μορφή οἰκονομικῆς βοήθειας ἤ ἀντισταθμίσεως.

Ἄρθρο 9

1. Οἱ ἐπιχειρήσεις σιδηροδρόμων καθορίζουν τίς τιμές τους στά πλαίσια τῆς γενικῆς πολιτικῆς τῶν τιμῶν, καί λαμβάνοντας ὑπόψη τούς ἐσωτερικούς καί κοινοτικούς κανόνες περί τιμῶν καί δρων μεταφορᾶς, γιά νά πετύχουν πιό εὐνοϊκά οἰκονομικά ἀποτελέσματα καί οἰκονομική ἰσορροπία.

2. Ἡ ἐπιβολή στήν ἐπιχείρηση σιδηροδρόμων ὑποχρεωτικῆς τιμολογήσεως πού δέν καλύπτεται ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1191/69 δύναται, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 3 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1107/70, νά ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τήν καταβολή ἀντισταθμίσεων. Τό Συμβούλιο μετά ἀπό πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς πού ὑποβάλλεται τό ἀργότερο μέχρι 1ης Ἰανουαρίου 1978 θά ἐναρμονίσει τίς διαδικασίες σύμφωνα μέ τίς ὁποῖες θά καταβληθοῦν οἱ ἐν λόγω ἀντισταθμίσεις.

Ἄρθρο 10

Ἡ ἐπιχείρηση σιδηροδρόμων προσφέρει κυρίως ὑπηρεσίες μεταφορᾶς μέ σιδηρόδρομο. Τό Κράτος λαμβάνοντας πάντως ὑπόψη τό δημόσιο χαρακτήρα τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς δύναται, σύμφωνα μέ τούς δρους πού τό ἴδιο ὁρίζει, νά ἐξουσιοδοτήσει τήν ἐπιχείρηση :

— νά συμμετέχει ἄμεσα ἤ ἔμμεσα σέ κάθε ἐπιχείρηση πού ἐκμεταλλεύεται τομεῖς ἐκτός τοῦ κύκλου τῶν κανονικῶν ἰδικῶν της δραστηριοτήτων ἤ νά προβαίνει στήν ἐκμετάλλευση τέτοιων τομέων·

— νά ἐφαρμόζει ἄλλους τρόπους μεταφορᾶς.

Ἄρθρο 11

1. Τά Κράτη μέλη, σέ συνεργασία μέ τήν Ἐπιτροπή, διερευνοῦν τά μέτρα πού εἶναι δυνατό νά προωθήσουν τή συνεργασία μεταξύ τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων.

2. Ἡ Ἐπιτροπή ὑποβάλλει στό Συμβούλιο πρό τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1979 ἔκθεση γιά τούς ἀντικειμενικούς στόχους πού μακροπρόθεσμα ἐπιδιώκονται καί τά μέτρα πού πρέπει νά ληφθοῦν γιά νά προάγουν τή μερική ἤ πλήρη ἑνοποίηση τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων σέ κοινοτικό ἐπίπεδο.

Ἄρθρο 12

Τό Κράτος καθορίζει τίς διαδικασίες σύμφωνα μέ τίς ὁποῖες διορίζονται τά μέλη τῶν διοικητικῶν ὀργάνων τῆς σιδηροδρομικῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρο 13

Τό Κράτος σέ συνεργασία μέ τή σιδηροδρομική ἐπιχείρηση καταρτίζει τό πρόγραμμα χρηματοδοτήσεως πού ἀποσκοπεῖ στήν ἐπίτευξη τῆς οἰκονομικῆς ἰσορροπίας τῆς ἐπιχειρήσεως.

Στά πλαίσια τοῦ προγράμματος αὐτοῦ τό Κράτος δύναται νά χορηγεῖ στή σιδηροδρομική ἐπιχείρηση ἐπιδοτήσεις γιά τήν κάλυψη τῶν ἐλλειμμάτων οἱ ὁποῖες πρέπει νά διακρίνονται ἀπό :

— τίς ἀντισταθμίσεις πού εἶναι δυνατό νά χορηγηθοῦν βάσει τῶν κατηγοριῶν ὑποχρεώσεων δημοσίας ὑπηρεσίας πού προβλέπονται στό ἄρθρο 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1191/69 ἤ τῶν κατηγοριῶν διευθετήσεως τῶν λογαριασμῶν πού προβλέπονται στό ἄρθρο 4 παράγραφος 1 καί 4 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1192/69·

— τίς οἰκονομικές παρεμβάσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 5 παράγραφος 1 τῆς παρούσας ἀποφάσεως·

— τίς ἐνισχύσεις πού εἶναι δυνατό νά χορηγηθοῦν βάσει τῶν κατηγοριῶν ἐνισχύσεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1107/70 καί στό ἄρθρο 9 παράγραφος 2 τῆς παρούσας ἀποφάσεως.

Ἄρθρο 14

1. Ἡ Ἐπιτροπή ὑποβάλλει κάθε δύο ἔτη στό Συμβούλιο ἔκθεση πού ἀφορᾶ τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσας ἀποφάσεως ἀπό τά Κράτη μέλη, καθώς καί τήν ἐφαρμογή τῶν κανονισμῶν (ΕΟΚ) ἀριθ. 1191/69, (ΕΟΚ) ἀριθ. 1192/69 καί (ΕΟΚ) ἀριθ. 1107/70.

Ἡ ἔκθεση αὐτή ἐμφανίζει εὐκρινῶς τά ἀποτελέσματα πού ἐπιτεύχθηκαν, ἰδιαίτερα σέ ὅτι ἀφορᾶ ὁποιαδήποτε ἀλλαγή τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων.

2. Γιά νά δύναται ἡ Ἐπιτροπή νά καταρτίζει τήν ἔκθεση πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1, τά Κράτη μέλη θά τῆς ἀποστέλλουν ἔγκαιρα τίς ἀναγκαῖες πληροφορίες καί κυρίως τά προγράμματα πού ἀναφέρονται στά ἄρθρα 4 καί 13, καθώς καί τίς σημαντικές τροποποιήσεις πού ἔγιναν σ' αὐτά.

Ἄρθρο 15

1. Ἡ Ἐπιτροπή πρό τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1980, καί ἀφοῦ λάβει ὑπόψη τίς εἰδικές συνθῆκες πού ἐπηρεάζουν τό ρόλο καί τή σπουδαιότητα τῶν σιδηροδρόμων σέ κάθε Κράτος μέλος, ὑποβάλλει στό Συμβούλιο τίς προτάσεις, τίς ὁποῖες θά κρίνει ἀναγκαῖες γιά τόν καθορισμό τῆς προθεσμίας καί τῶν ὅρων βάσει τῶν ὁποίων θά ἐπιτευχθεῖ ἡ οἰκονομική ἰσορροπία τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων.

2. Κατά τήν ἴδια ἡμερομηνία ἡ Ἐπιτροπή ὑποβάλλει στό Συμβούλιο προτάσεις πού ἀφοροῦν κυρίως τήν προσαρμογή τῶν κανονισμῶν (ΕΟΚ) ἀριθ. 1191/69 καί (ΕΟΚ) ἀριθ. 1107/70 προκειμένου νά ληφθοῦν ὑπόψη, στά πλαίσια τῶν σχέσεων μεταξύ τῶν μεταφορῶν καί τῶν ἄλλων οἰκονομικῶν καί κοινωνικῶν τομέων, οἱ ὑποχρεώσεις πού εἶναι συνυφασμένες μέ τήν ἔννοια τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καί οἱ ὁποῖες δύνανται νά ἀνατεθοῦν στίς ἐπιχειρήσεις σιδηροδρόμων.

Ἄρθρο 16

1. Τά Κράτη μέλη ἐκδίδουν, ὅσο τό δυνατόν συντομότερα καί ὄχι ἀργότερα ἀπό τήν 1η Ἰανουαρίου 1977, κατόπιν διαβουλεύσεων μέ τήν Ἐπιτροπή, τίς ἀναγκαῖες νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσας ἀποφάσεως.

2. Ἡ Ἐπιτροπή κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως Κράτους μέλους, ἤ ἄν ἡ ἴδια τό κρίνει σκόπιμο, συμβουλεύεται τά ἐνδιαφερόμενα Κράτη μέλη ὅσον ἀφορᾶ τά σχέδια τῶν διατάξεων πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1.

Ἄρθρο 17

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 20 Μαΐου 1975.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

R. RYAN